RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3586/73

af 28. december 1973

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for råzink, henhørende under pos. 79.01 A i den fælles toldtarif (året 1974)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til det af Kommissionen forelagte udkast til forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

Produktionen af råzink i Fællesskabet er utilstrækkelig, og producenterne kan således ikke tilfredsstille det samlede behov hos de forbrugende industrier i Fællesskabet;

det synes herefter i Fællesskabets interesse inden for en fastsat grænse at suspendere anvendelsen af den autonome toldsats i den fælles toldtarif for dette metal for en periode af et år;

i henhold til artikel 39 i tildtrædelsesakten er de nye medlemsstater forpligtet til for den pågældende vare at foretage den første tilnærmelse af satserne i deres toldtariffer til satserne i den fælles toldtarif pr. 1. januar 1974; fra denne dato er det vigtigt at disse medlemsstaters behov for indførsler fra tredjelande i løbet af kontingentperioden derfor dækkes ved hjælp af det pågældende toldkontingent; disse behov må ikke omfatte indførsler, som kan nyde godt af en anden toldpræferenceordning; den told, der anvendes af de nye medlemsstater inden for rammerne af det nævnte toldkontingent, skal være i overensstemmelse med de bestemmelser på dette område, der er fastsat i tiltrædelsesakten;

under hensyn til den ringe indtrængen på markedet af råzink synes det ikke muligt at lægge de tidligere oplysninger til grund ved fastlæggelsen af størrelsen og fordelingen af fællesskabstoldkontingentet for det pågældende metal; på grundlag af skøn over det fremtidige behov i de pågældende medlemslande fastlægges størrelsen af det toldkontingent for råzink, der skal åbnes for året 1974, til 20 000 tons; denne mængde tager hensyn til nødvendigheden af ikke at gå ud over et rimeligt niveau, samtidig med, at en beskyttelse af fællesskabsproduktionen opretholdes; med henblik herpå er det ikke taget i betragtning, at de behov, der er skønnet for visse medlemsstater, er begrænset til visse kvaliteter af zink; der er herefter anledning til at overlade de førnævnte medlemsstater adgang til kun at tillade afskrivning i den nævnte mængde under bestemte betingelser vedrørende kvalitet og anvendelse;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslen af den pågældende vare bør kontingentet på 20 000 tons deles i to dele, således at den første fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden del udgør en reserve bestemt til senere dækning af behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres oprindelige kvote; for at give importørerne en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den oprindelige del til 18 000 tons, således at resten udgør reserven. Da man i særdeleshed mangler en tilstrækkelig repræsentativ referenceperiode, kan fordelingen af de oprindelige kvoter på grundlag af skøn, der tager hensyn til den nye situation, fastsættes med tilnærmelse til følgende procentvise andele:

Benelux	25,34
Danmark	2,22
Tyskland	42,67
Frankrig	1,33
Irland	1,48
Italien	10,66
Det forenede Kongerige	16,30

de oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse, er det vigtigt, at enhver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, så ofte reserven tillader det; de oprindelige og supplerende kvoter skal gælde til kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særligt skal kunne følge kontingentsmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet andel af den oprindelige

kvota i en medlemsstat, er det nødvendigt, at denne medlemsstat tilbagefører en betydelig del heraf til reserven for at undgå, at en del af kontingentmængden forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens det kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteret af den økonomiske Union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I perioden fra den 1. januar til den 31. december 1974 åbnes i Fællesskabet et fællesskabstoldkontingent på 20 000 tons råzink henhørende under position 79.01 A i den fælles toldtarif.

2. De indførsler af denne vare, der allerede begunstiges af toldfrihed under en anden toldpræferenceordning, som ydes af visse medlemsstater — især inden for rammerne af frihandelsaftaler — skal ikke afskrives på dette toldkontingent.

3. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes satsen i den fælles toldtarif fuldstændigt.

4. Inden for rammerne af disse toldkontingenter anvender de nye medlemsstater told, der er beregnet i overensstemmelse med de bestemmelser på dette område, der er faststat i tiltrædelsesakten.

Artikel 2

1. En første del på 18 000 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; de kvoter, som med forbehold af artikel 5 gælder fra den 1. januar til den 31. december 1974, udgør for medlemsstaterne følgende mængder:

Benelux	4 561 tons
Danmark	400 tons
Tyskland	7 681 tons
Frankrig	239 tons
Irland	266 tons
Italien	1 919 tons
Det forenede Kongerige	2 934 tons

2. Den anden del, som omfatter 2 000 tons, udgør fællesskabsreserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af en af sine oprindelige kvoter — som fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller samme kvota med fradrag af den mængde, som er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10 % af den oprindelige kvota i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til den højere enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, den har trukket, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvota på 5 % af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, den har trukket, trækker denne medlemsstat under de samme betingelser en fjerde kvota svarende til den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan en medlemsstat trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, hvis der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1974.

Artikel 5

Såfremt en medlemsstat den 15. oktober 1974 ikke har opbrugt sin oprindelige kvota, tilbagefører den senest den 31. oktober 1974 den ikke udnyttede del af denne, som overstiger 20 % af den oprindelige kvota, til den tilsvarende reserve. Medlemsstaten kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne meddeler senest den 31. oktober 1974 Kommissionen de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 15. oktober 1974 og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvoter, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan begrænse muligheden for at foretage afskrivninger i deres kvoter af råzink til visse kvaliteter eller anvendelser.

Artikel 7

Kommissionen fører regnskab over de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservernes udnyttelsesgrad straks efter modtagelse af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 15. november 1974 medlemsstaterne om reservemængderne efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible restmængde, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for, at åbning af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som er tildelt dem.

3. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførslerne af den pågældende vare, som er forelagt i tolden med angivelse til fri omsætning.

Artikel 9

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1974.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1973.

På Rådets vegne

Ove GULDBERG

Formand